

Ella & Her Man maakt op derde album mooie muziekkamers om in te wonen

Pianohuis is het derde album van het Friese duo Ella & Her Man. Afgelopen donderdag werd het gepresenteerd in Wergea. Ella de Jong zingt en speelt bugel, gitarist Herman Woltman schreef de meeste liedjes.

Recensie

Arjan Hut

Samen brouwen ze een delicate mix die uiteenloopt van lichte, warme Braziliaanse bossanova en het melancholische geluid van de Portugese saudade. Wie ze wel eens samen op het podium heeft meegemaakt, weet dat er niet veel meer nodig is dan de stem van De Jong en de gitaar van Woltman om een hele wereld aan muziek op te roepen.

Op *Pianohuis* zijn de liedjes verder aangekleed met bijvoorbeeld Hammondorgel, zingende zaag, of een strijkkwartet. Luister maar eens naar het titelnummer, waarmee het album op meesterlijke wijze opent. Fay Lovski is hier gastmuzikant en haar zaag en autoharp geven de muziek een schitterende extra verdieping, die doet denken aan de rijke, verrassende klanken die Braziliaanse muziek van de jaren zestig en zeventig zo boeiend maken.

De teksten op dit album vertellen losjes het verhaal van een kind dat opgroeit onder een piano in een huis vol instrumenten. 'Pianohuis.

Waar muziek mijn voeding was. Breng me thuis. Laat het golven.' De muziek biedt opvallend veel afwisseling.

Het sombere *Licht*, bijvoorbeeld, had ook op een album van singer-songwriter Esther de Jong (geen familie?) kunnen staan. Het strijkkwartet is hier te horen, net als op drie andere titels, waaronder een nieuwe opname van *Hou van mij*, dat eerder al op het debuutalbum stond. Wat een weelde, zulke mooie melodieën gekleurd met het hemelse geluid van vier strijkers.

Spannend is het spel met gesproken en gefluisterde woorden in *Weemoed*. *Dadel kokos ijs* vormt een vrolijke noot in het geheel, maar daartegenover staat *El Salvador*, een compositie zonder woorden, waarbij mijn gedachten in ieder geval uitgaan naar Koos Koster, de journalist in 1982 met drie van zijn collega's in El Salvador werd vermoord.

De meeste teksten zijn in het Nederlands, maar er klinken verschillende talen. Op *Dreamen dreame* zingt Woltman zelf, dat mag hij wat mij betreft wel vaker doen. 'Wolsto mei? Strune troch de fjilden. Learzens oan. Troch de klaai.' *Sabalament* wordt door De Jong in het Portugees gezongen. Het is een liedje van

Ella de Jong zingt en speelt bugel, Herman Woltman speelt gitaar en schreef de meeste liedjes. Foto: Jaap Reedijk

De meeste teksten zijn in het Nederlands, maar er klinken verschillende talen

grootmeester Luiz Bonfá, en De Jong zingt niet alleen prachtig, ook van haar onderkoelde bugelsolo krijg ik kippenvel. Daarvan wil ik wel een hele plaat vol! En wat te denken van het slotstuk *Coucher de soleil*, een aangrijpende compositie voor strijkkwartet? Een indrukwekkend en afwisselend geheel, dit *Pianohuis*, een huis met veel kamers, vol muziek om in te wonen.

Pianohuis (cd), Ella & Her Man

Van 23 oktober tot en met 9 april toert Ella & Her Man met de bijbehorende theater-tour door Fryslân

